

свивката за прасето, даваха ѝ суроватката отъ отварата, забъркваха ѝ цвикъ съ брашно. Майката бързо се заглади. Кученцата почнаха да излизатъ отъ дупката съ опашчици навирени нагоре като байрачета. Гонѣха се, джавкаха, въргаляха се и лъскаха надути като тѣпанчета.

— Не си ли хареса нѣкое, тате? — попита еднажъ синътъ.

— Потрай, Петко! Пъкъ и губимъ ли нѣщо? Загладиха се като прасенца. За такова кученце всѣки ще плати храната, гдето е яло.

Мина още време. Кученцата почнаха да джавкатъ срещу всѣки непознатъ. Играеха съ децата, забиваха остри зѣбчета въ дрехитѣ имъ, щомъ ги ядосатъ, кжсаха подхвърленитѣ парцали, и цѣлиятъ дворъ ечеше отъ радостенъ писъкъ и весело рѣмжене.

Една майска сѣбота, още предъ вечеря, дѣдо Костадинъ каза:

— Затворете кученцата въ кошарата! Вържете майка имъ въ плѣвника! Гледайте малкитѣ до утре нищо да не хапнатъ.

На сутринѣта, следъ църква, старецътъ рече на сина си:

— Вземи котлето съ цвика, напълни копанката въ кошарата и, щомъ кученцата почнатъ да лочатъ, бързо излѣзъ!

Синътъ понесе цвика, а жена му, дѣдото, бабата и децата

се скриха задъ плетарката на кошарата и загледаха презъ дупкитѣ. Кученцата почнаха да лапатъ лакомо отъ цвика, и синътъ излѣзе. Дѣдо Коста кукна задъ вратата на кошарата и силно почука съ тояжката си.

Чу се рѣмжене и две кученца яростно се спустнаха натамъ.

— Шареното и черното ли бѣха? Не можахъ хубаво да различа презъ междинитѣ на дѣскитѣ, — заназърта старецътъ.

— Шарко и Черньо! Шарко и Черньо! — викнаха всички.

— Ха така. Петко, влѣзъ сега и бързо дигни храната! — каза дѣдо Костадинъ на сина си и тръгна съ другитѣ къмъ кжщи.

Следъ два часа прегладнѣлитѣ кученца скимтѣха и ровѣха навредъ край оградата на кошарата. Отъ плѣвника жално виеше майка имъ.

Дѣдо Костадинъ сѣкашъ тъкмо това чакаше.

— Време е да опитаме още веднажъ. Одеве може да бѣше случайно, — рече той и поведе бабата и децата.

Синътъ заложи копанката и изскочи, а старецътъ още по-силно почука. Пакъ само две кученца се спустнаха къмъ вратата.

Тѣ ли сж? — попита нетърпеливо дѣдо Костадинъ.

— Тѣ сж! Тѣ сж! Шарко и Черньо! Още се извъртатъ и